

mist of verminderd zicht de scheepvaart op de rivier in te kunnen lichten over de positie van het eigen schip ten opzichte van de wal en ten opzichte van andere schepen. Daartoe stond de rivierloods of havenloods met behulp van een portofoon in radio-verbinding met een waarnemer op de dichtsbijzijnde van de zeven radartorens. Na de invoering van nieuwe marifoons in 1967 werd het radio-contact ook gebruikt bij goed zicht om een betere verkeersinformatie te verkrijgen voor de loodsen en de walorganisaties. Ook werd voor de loodsen de mogelijkheid geschapen om via aparte kanalen een radioverbinding met de sleepboten te onderhouden. Tot die tijd werden door de havenloods aanwijzingen aan de sleepbootkapiteins gegeven met behulp van signalen op zijn fluit.

Op 11 november 1968 werd een 24-uur staking gehouden door het Rotterdamse sleepbootpersoneel. Toen aan de eisen niet werd voldaan, volgde op 2 januari 1969 een staking voor onbepaalde tijd. Omdat bij een groot aantal manoeuvres van zeeschepen sleepboten worden gebruikt, werd in veel havenkringen verwacht, dat het grootste deel van de zeeschepen niet zou kunnen binnenkomen of vertrekken. Bij de staking bleek, dat sleepboten wel een belangrijk hulpmiddel waren bij het werk van de havenloods, maar voor hem niet altijd noodzakelijk. Zo nodig werden lichters verhaald of walkranen verder gereden om meer ruimte te geven, op extra tijd werd niet zo nauw gekeken en in enkele gevallen werd een gunstig tij afgewacht. Zo werden, dank zij de deskundigheid van de havenloodsen en na menige zweetdruppel en extra hartklopping van loods en kapitein, nagenoeg alle schepen zonder sleepboothulp in- of uitgebracht. Alleen de grootste schepen bleven liggen. Slechts enkele kapiteins wilden geen verhoogd risico nemen en bleven wachten op het einde van de staking, die 8 januari voorbij was. Tijdens deze bijzondere omstandigheden waren er geen noemenswaardige schadegevallen. Burgemeester en Wethouders gaven blijk van hun waardering door een persoonlijk schrijven en een gratificatie. De extra activiteit van de havenloodsen tijdens de staking bracht geen verwijdering met de sleepbootkapiteins, die over het algemeen zich niet door hen benadeeld achtten.

Voor de havenloodsen was een belangrijk punt, dat bij de staking nog eens gebleken was, van hoeveel waarde een deskundige en welwillende loods was voor de kapitein en dat deze in nagenoeg alle gevallen de leiding en daarmee zijn schip aan de loods toe-